

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Identificació de l'expedient

Resolució d'arxiu de la informació prèvia núm. 326/2019, referent a la Direcció General de la Policia.

Antecedents

1. En data 04/12/2019, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava una denúncia contra la Direcció General de la Policia (en endavant, DGP), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

En el seu escrit, la persona denunciant exposava el següent:

a) Que en data 16/07/2019 va comparèixer, acompanyat de la seva lletrada, en una comissaria de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (en endavant, PG-ME), atenent un requeriment previ d'aquest cos policial per tal de "prendre-li declaració".

b) Que es va acollir al seu dret a no declarar quan la PG-ME li va mostrar "*unes fotografies realitzades el 30/03/2019 manifestant que era ell qui hi apareixia, i atribuint-li la presumpta comissió d'un delicte de desordres públics*".

c) Que el jutjat li va facilitar una còpia de l'atestat policial elaborat per la PG-ME en el marc de les diligències policials núm. 42(...). Que en aquest atestat s'inclouia una fotografia seva, feta per la PG-ME a la comissaria el dia 16/07/2019 quan, com s'ha dit, va comparèixer a requeriment d'aquest cos policial.

En relació amb els fets exposats, la persona denunciant es queixava de que, amb la captació de la seva imatge, la PG-ME havia vulnerat la normativa de protecció de dades, en primer lloc, per haver-la obtingut "*sense el seu consentiment així com tampoc cap autorització judicial al respecte*", i, en segon lloc, perquè en cap moment no se li va informar en relació amb el tractament de la dita imatge.

Per tal d'acreditar els fets denunciats, la persona denunciant aportava, junt amb el seu escrit, la còpia d'un full que formaria part de l'atestat elaborat per la PG-ME en el si de les Diligències policials núm. 42(...). En aquest full (pàgina 1 de "*l'Annex – part 2*"), que porta per títol "*Comparativa sobre la imatge del sr. (nom del denunciant) amb l'investigat*", es recull la següent informació: a) fotografia que segons s'indica correspon al "*Senyor (nom del denunciant) quan va presentar-se a comissaria. Imatge recollida el dia 16.07.2019 a la comissaria durant la seva compareixença*"; i, b) fotografia de "*L'investigat el dia dels fets. Imatge recollida el dia 30.03.19 durant la concentració on es van produir els fets*".

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 326/2019), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que en poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrien.

3. En aquesta fase d'informació, en data 08/01/2020 (reiterat el 07/02/2019), es va requerir l'entitat denunciada perquè informés sobre diverses qüestions relacionades amb els fets denunciats.

4. En data 18/02/2020, la DGP va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava el següent:

- Que *"la captació i ús de les imatges de la persona denunciant a la que fa referència el vostre requeriment es va fer en el marc d'una investigació policial vinculada a uns fets presumptament constitutius d'un delictes de desordres públics i danys, i pels quals es van instruir les diligències 42(...) que van ser lliurades al Jutjat d'Instrucció en funcions de guàrdia de Barcelona, el 16 de juliol de 2019, amb còpia al Ministeri Fiscal. Aquestes diligències policials van donar lloc a la incoació del corresponent procediment judicial penal, per la qual cosa tant de les imatges obtingudes com del tractament que es va de fer de les mateixes es va donar compte a l'autoritat judicial"*.
- Que, *"en aquest sentit, la captació de les imatges i el seu tractament es va efectuar en compliment de les funcions de policia judicial que té encomanades el Cos de Mossos d'Esquadra"*.
- Que, *"per tant, la valoració sobre l'adequació i proporcionalitat d'aquesta mesura d'investigació únicament correspon a l'autoritat judicial que coneix d'aquesta causa, d'acord amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Criminal"*.

Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. A partir del relat de fets que s'ha exposat a l'apartat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats que són objecte de la present resolució d'arxiu.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Com a qüestió prèvia a aquest anàlisi, i en relació amb la darrera manifestació efectuada per la DGP en el seu escrit, cal deixar clar que d'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i la Llei 32/2010, aquesta Autoritat té plenes competències per dirimir si l'actuació de la DGP que ha estat objecte de denúncia, s'ajusta o no a la normativa de protecció de dades

Assentat l'anterior, es procedeix seguidament a l'anàlisi dels fets que han estat objecte de denúncia. Com s'ha exposat als antecedents, la persona denunciant es queixava de la captació de la seva imatge per part de la PG-ME quan, atenent un requeriment del dit cos policial en el marc d'una investigació, va acudir a una comissaria. La persona denunciant considera que amb la captació de la seva imatge -que es va incorporar a l'atestat policial- es va vulnerar la normativa de protecció de dades, en primer lloc perquè la seva imatge fou captada per la PG-ME sense comptar amb el seu consentiment o autorització judicial; i en segon lloc, perquè no es va donar compliment al seu dret d'informació en relació amb el tractament de la dita imatge.

2.1. Sobre la captació de la imatge sense consentiment o autorització judicial.

En primer lloc cal assenyalar que és un fet incontrovertit, perquè així consta al mateix atestat policial (antecedent 1r *in fine*) que la PG-ME va procedir el dia 16/07/2019 a la captació de la imatge de la persona aquí denunciant quan aquesta va acudir a la comissaria, a requeriment d'aquest cos policial, en el marc d'una investigació per la presumpta comissió d'un delicte de desordres públics.

Els tractaments de dades duts a terme per les forces i cossos de seguretat per a la investigació i prevenció de delictes, es regeixen per la Directiva (UE) 2016/680, del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament dades personals per part de les autoritat competents amb fins de prevenció, investigació, detecció o enjudiciament d'infraccions penals o d'execució de sancions penals, i a la lliure circulació d'aquestes dades. En la mesura que aquesta Directiva (UE) 2016/680 no ha estat transposada al dret intern estatal dins del termini previst a l'efecte (el dia 6/05/2018), s'estarà al que disposa la disposició transitòria 4a de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD), que estableix que aquests tractaments continuaran regint-se per la Llei orgànica, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), i en particular per l'article 22, i les seves disposicions de desenvolupament, fins que no entri en vigor la norma que transposi al dret espanyol allò que disposa la citada directiva.

L'article 22 de l'LOPD esmentat, dedicat de manera específica als fitxers de les Forces i els Cossos de Seguretat, preveu el següent:

"La recollida i el tractament per a finalitats policials de dades de caràcter personal per les Forces i els Cossos de Seguretat sense el consentiment de les persones afectades estan limitats a aquells supòsits i aquelles categories de dades que siguin necessaris per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals, i

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

han de ser emmagatzemades en fitxers específics establerts a aquest efecte, que s'han de classificar per categories en funció del grau de fiabilitat".

El tractament de les dades efectuat per la PG-ME, sense comptar amb el consentiment de la persona afectada, serà lícit -en els termes previstos en la Directiva (UE) 2016/680- en la mesura que encaixi en els pressupòsits establerts a l'article 22 de l'LOPD, és a dir, quan el tractament es limiti *"a aquells supòsits i aquelles categories de dades que siguin necessaris per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals"*.

La consideració que una dada personal s'hagi tractat amb finalitats policials resulta doncs cabdal, atès que d'aquesta circumstància depèn, com s'ha dit, que sigui aplicable l'article 22 de l'LOPD com a norma que habilitaria el seu tractament. En relació amb què s'ha d'entendre per finalitats policials, la Recomanació nº (87)15 del Consell d'Europa, per la qual es regula l'ús de dades personals amb finalitats policials, explicita al seu apèndix el següent: *"l'expressió per a finalitats policials engloba totes les tasques per a les quals les autoritats de policia han d'actuar per a la prevenció i supressió del delictes i el manteniment de l'ordre públic"*. També el mateix literal de l'article 22.2 de l'LOPD delimita clarament el concepte de dades amb finalitats policials: seran les necessàries per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

Doncs bé, en relació amb això, cal tenir en compte les circumstàncies en les quals es va captar la imatge controvertida; així com evidenciar la condició de policia judicial que ostenta la PG-ME.

Pel que fa a les circumstàncies en què fou captada la imatge en qüestió, cal recordar que la captació es va dur a terme per la mateixa PG-ME quan la persona aquí denunciada va acudir a la comissaria per prestar declaració en el marc d'una investigació per la presumpta comissió d'un delictes de desordres públics; i fou aquesta la imatge que es va incloure en l'atestat que elaborà la PG-ME en el si, precisament, d'aquesta investigació.

En aquest punt no és sobrer assenyalar que la captació de la imatge controvertida no es va fer en un lloc privat on la persona aquí denunciada pogués tenir una certa expectativa d'intimitat, sinó en una zona comú de la comissaria, com ho evidencia el fet que en la citada imatge -presa en un passadís-, apareguin, a banda de la persona aquí denunciada, d'altres persones (aquestes amb el rostre pixelat).

Pel que fa a la condició de policia judicial que ostenta la PG-ME, cal posar en relleu les funcions que aquesta té encomanades, segons la legislació vigent, pel que fa a la investigació i prevenció d'infraccions penals.

L'article 126 de la Constitució Espanyola (CE) determina:

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

“La policia judicial depèn dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal en les seves funcions d’indagació del delictes i de descobriment i assegurament del delinqüent, en els termes que la llei estableixi”.

L’article 11.1 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, estableix:

“1. Las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado tienen como misión proteger el libre ejercicio de los derechos y libertades y garantizar la seguridad ciudadana mediante el desempeño de las siguientes funciones:

(...)

g) Investigar los delitos para descubrir y detener a los presuntos culpables, asegurar los instrumentos, efectos y pruebas del delito, poniéndolos a disposición del Juez o Tribunal competente y elaborar los informes técnicos y periciales procedentes (...).”

L’article 12 de la Llei 10/1994, d’11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d’Esquadra, explica el següent:

“1 El Cos de Mossos d’Esquadra, com a policia ordinària i integral, exerceix les funcions que l’ordenament jurídic atribueix a les forces i els cossos de seguretat, i, en concret:

(...)

Tercer. Les funcions de policia judicial que li corresponen d’acord amb l’article 13.5 de l’Estatut d’autonomia i que són establertes per l’article 126 de la Constitució, els articles 443 i 445 de la Llei orgànica del poder judicial i la resta de la legislació processal vigent, sens perjudici de les que corresponen a les policies locals. Aquestes funcions són acomplertes per mitjà dels serveis ordinaris del Cos o per mitjà de les seves unitats orgàniques de policia judicial, a iniciativa pròpia o a requeriment de les autoritats judicials o del ministeri fiscal”.

L’article 282 de la Llei d’Enjudiciament Criminal, enuncia:

“La policia judicial té per objecte, i és obligació de tots els qui la componen, esbrinar els delictes públics que es cometin al seu territori o demarcació; practicar, segons les seves atribucions, les diligències necessàries per comprovar-los i descobrir els delinqüents, i recollir tots els efectes, instruments o proves del delictes que podrien desaparèixer, per posar-los a disposició de l’autoritat judicial (...).”

Pel que fa a la interpretació d’aquest precepte resulta especialment clarificadora, pel que aquí interessa, la doctrina jurisprudencial que conté la Sentència del Tribunal Suprem de data 06/05/1993, doctrina que es manté vigent en sentències posteriors dictades pel mateix Tribunal Suprem (per totes STS de 01/06/2012).

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

“2.º Las tareas de investigación de todo hecho delictivo están encaminadas a practicar los diligencias necesarias para comprobar y descubrir a los delincuentes y recoger todos los efectos, instrumentos o pruebas del delito, poniéndolos a disposición de la autoridad judicial.

En el desarrollo de estas funciones se pueden realizar labores de vigilancia u observación de lugares o personas que pudieran estar relacionadas con el hecho que es objeto de la investigación. Estas labores de vigilancia se pueden desarrollar en la vía pública concretándose en tareas de seguimiento o visualización de comportamientos y conductas de las personas consideradas como sospechosas. Para llevar a cabo estas funciones se pueden utilizar toda clase de medios que permitan constatar la realidad sospechada y que sean aptos para perfilar o construir un material probatorio que después pueda ser utilizado para concretar una denuncia ante la autoridad judicial.

No están descartados los sistemas mecánicos de grabación de imágenes y su utilización debe realizarse dentro de los márgenes marcados por el respeto a la intimidad y a la inviolabilidad del domicilio. Los derechos establecidos por la Ley Orgánica de 5 de mayo de 1982 reguladora de la protección civil del derecho al honor, a la intimidad personal y familiar y a la propia imagen, no pueden considerarse absolutamente ilimitados. Imperativos de interés público pueden hacer que por ley se autoricen expresamente determinadas entradas en el ámbito de la intimidad que podrán ser reputadas legítimas. Según el art. 8 de la Ley Orgánica antes mencionada, no se reputarán intromisiones ilegítimas las actuaciones autorizadas o acordadas por la autoridad competente de acuerdo con la ley. El art. 282 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal autoriza a la Policía a practicar las diligencias necesarias para comprobar los delitos y descubrir a los delincuentes.

No existe obstáculo para que las labores de investigación se extiendan a la captación de la imagen de las personas sospechosas de manera velada y subrepticia en los momentos en que se supone fundadamente que está cometiendo un hecho delictivo. Del mismo modo que nada se opone a que los funcionarios de policía hagan labores de seguimiento y observación de personas sospechosas, sin tomar ninguna otra medida restrictiva de derechos, mediante la percepción visual y directa de las acciones que realiza en la vía pública o en cualquier otro espacio abierto. No existe inconveniente para que pueda transferir esas percepciones a un instrumento mecánico de grabación de imágenes que complemente y tome constancia de lo que sucede ante la presencia de los agentes de la autoridad.

3.º La captación de imágenes se encuentra autorizada por la ley en el curso de una investigación criminal siempre que se limiten a la grabación de lo que ocurre en espacios públicos fuera del recinto inviolable del domicilio donde tiene lugar el ejercicio de la intimidad.

Por ello, cuando el emplazamiento de aparatos de filmación o de escucha invada el espacio restringido reservado para la intimidad de las personas sólo puede ser acordado en virtud de mandamiento judicial que constituye un instrumento habilitante para la intromisión en un derecho fundamental. No estarían autorizados, sin el oportuno placet judicial, aquellos medios de captación de la imagen o del sonido que filmaran escenas en el interior del domicilio prevaleciendo de los adelantos y posibilidades técnicos de estos aparatos grabadores, aun cuando la captación tuviera lugar desde emplazamientos alejados del recinto domiciliario.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Seguint amb les funcions de policia judicial, l'article 547 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, estableix:

“La funció de la policia judicial comprèn l'auxili als jutjats i tribunals i al ministeri fiscal en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i l'assegurament dels delinqüents. Aquesta funció competeix, quan siguin requerits per prestar-la, a tots els membres de les forces i cossos de seguretat, tant si depenen del Govern central com de les comunitats autònomes o dels ens locals, dins l'àmbit de les seves competències respectives”.

I l'article 549 d'aquesta mateixa norma disposa que *“corresponen específicament a les unitats de policia judicial les funcions següents:*

- a) Esbrinar sobre els responsables i les circumstàncies dels fets delictius i la detenció dels primers, i donar-ne compte seguidament a l'autoritat judicial i fiscal, de conformitat amb el que disposen les lleis.*
- b) Auxiliar l'autoritat judicial i fiscal en totes les actuacions que hagi de fer fora de la seva seu i requereixin la presència policial.*
- c) Realitzar materialment les actuacions que exigeixin l'exercici de la coerció ordenades per l'autoritat judicial o fiscal.*
- d) Garantir el compliment de les ordres i resolucions de l'autoritat judicial o fiscal.*
- e) Qualsevol altres de la mateixa naturalesa en què sigui necessària la seva cooperació o auxili ordenades per l'autoritat judicial o fiscal”.*

I en relació amb aquest precepte, l'article 2 del Reial decret 769/1987, de 19 de juny, sobre regulació de la policia judicial, estableix que *“els membres de les forces i cossos de seguretat, en les seves funcions de policia judicial, han de desenvolupar les comeses que expressa l'article 1, a requeriment de l'autoritat judicial, del Ministeri Fiscal o dels seus superiors policials, o per iniciativa pròpia a través d'aquests últims, en els termes que preveuen els articles següents”.*

En aquest mateix sentit, afegeix l'article 4 del citat Reial decret que *“tots els components de les forces i cossos de seguretat, sigui quina en sigui la naturalesa i dependència, han de practicar per iniciativa pròpia i segons les atribucions respectives, les primeres diligències de prevenció i assegurament així que tinguin notícia de la perpetració del fet presumptament delictiu, i han d'ocupar i custodiar els objectes que provinquin del delictes o estiguin relacionats amb la seva execució; n'han de donar compte en els termes legals a l'autoritat judicial o fiscal, directament o a través de les unitats orgàniques de la policia judicial”.*

Doncs bé, tal com ha declarat el Tribunal Suprem en la seva sentència de 26/01/2018, és jurisprudència reiterada del Tribunal Constitucional (sentències 70/2002, 173/2011 i 115/20013), considerar que els articles 11 de la Llei orgànica 2/1986 i 282 de la LECr -a dalt transcrits, *“conformen una habilitación legal específica que faculta a la policia, entre otras actuaciones, para practicar las diligencias necesarias para la averiguación del delito y el descubrimiento del delincuente”*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

D'acord doncs amb la normativa i jurisprudència citada, s'ha d'entendre que la recollida i tractament de les imatges de l'aquí denunciant que va efectuar la PG-ME es va dur a terme en el si d'una investigació policial, per la qual cosa seria d'aplicació l'habilitació legal prevista a l'article 22.2 de l'LOPD (en relació amb l'article 8 de la Directiva (UE) 2016/680). En resum, que en el cas denunciat estaríem davant una recollida i tractament de dades personals efectuat per la PG-ME que, tot i no haver comptat amb el consentiment de la persona afectada, estaria expressament habilitat pel precepte transcrit.

Per acabar, cal dir que la manca d'autorització judicial -que també es denunciava, junt amb la manca de consentiment - no invalida en absolut la concurrència de l'habilitació legal explicitada. El Tribunal Suprem, en la mateixa sentència a dalt citada, s'ha pronunciat al efecte en els següents termes:

“No es correcto afirmar que cualquier actuación que afecte negativamente los derechos fundamentales precisa de una autorización judicial previa. Como explica la STC 115/2013, de 9 mayo, existen derechos fundamentales que incluyen la garantía de la autorización judicial previa para que pueda producirse una injerencia en los mismos, como es el caso de la inviolabilidad del domicilio (art. 18.2 de la Constitución) o el secreto de las comunicaciones (art. 18.3). Pero otros, como los del art. 18.1, no prevén esa garantía, sin perjuicio de que pueda pedirse el amparo judicial frente a su vulneración.

Una injerencia tan clara y evidente como es la detención preventiva, que afecta a un derecho fundamental tan básico como el derecho a la libertad reconocido en el art. 17 de la Constitución no está sujeta a autorización judicial previa. Es más, puede ser realizada no solo por una autoridad pública sino por cualquier persona en ciertos supuestos (art. 490 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal). Lo que se establece con relación a esta injerencia es un control judicial a posteriori («en el plazo máximo de setenta y dos horas, el detenido deberá ser puesto en libertad o a disposición de la autoridad judicial», art. 17.2 de la Constitución) y un proceso sumario para que el detenido ilegalmente sea puesto inmediatamente a disposición judicial (el habeas corpus previsto en el art. 17.4 de la Constitución).

En el caso del derecho a la propia imagen, no está prevista la necesidad de autorización judicial previa para las actuaciones que supongan una afectación o limitación de tal derecho, sin perjuicio de que el afectado pueda solicitar la tutela judicial del mismo frente a las vulneraciones ilegítimas”.

2.2.- Pel que fa al dret d'informació.

La persona denunciant es queixava que la PG-ME no hauria donat compliment a seu dret d'informació en relació amb la captació i posterior tractament de la seva imatge.

L'article 13 de la Directiva (UE) 2016/680 explicita quina és la informació que el responsable del tractament haurà de posar a disposició de les persones afectades pel que fa al tractament

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

de les seves dades. Però el mateix precepte també preveu al seu apartat 3r, que els estats membres poden adoptar mesures legislatives que prevegin la possibilitat de limitar aquest dret:

“3. Los Estados miembros podrán adoptar medidas legislativas por las que se retrase, limite u omita la puesta a disposición del interesado de la información en virtud del apartado 2 siempre y cuando dicha medida constituya una medida necesaria y proporcional en una sociedad democrática, teniendo debidamente en cuenta los derechos fundamentales y los intereses legítimos de la persona física afectada, para:

- a) evitar que se obstaculicen indagaciones, investigaciones o procedimientos oficiales o judiciales;*
- b) evitar que se cause perjuicio a la prevención, detección, investigación o enjuiciamiento de infracciones penales o a la ejecución de sanciones penales;*
- c) proteger la seguridad pública;*
- d) proteger la seguridad nacional;*
- e) proteger los derechos y libertades de otras personas”.*

Doncs bé, aquesta possibilitat de limitar el dret d'informació està expressament prevista a l'article 24 de l'LOPD, precepte encara vigent mentre no es transposi la Directiva (UE) 2016/680, de conformitat amb el que preveu la Disposició addicional 14a de l'LOPDGDD. En concret, aquest precepte estableix que no s'haurà d'informar quan el fet de facilitar tal informació *“afecti a la Defensa Nacional, la seguretat pública o la persecució d'infraccions penals”.*

En el cas que aquí s'analitza, aquesta Autoritat estima que la PG-ME, tenint en consideració les circumstàncies en què es va produir la captació de la imatge de la persona aquí denunciant –i que s'han detallat anteriorment–, no tenia l'obligació d'informar la persona afectada, atesa la concurrència dels requisits exigits per l'article 24 de l'LOPD per tal que no operi el deure d'informar.

3. De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que durant les actuacions dutes a terme en el marc de la informació prèvia no s'ha acreditat, en relació als fets que s'han abordat en aquesta resolució, cap fet que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació aplicable, escau acordar el seu arxiu.

Resolució

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 326/2019, relatives a la Direcció General de la Policia.
2. Notificar aquesta resolució a la Direcció General de la Policia i a la persona denunciant.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

3. Ordenar la publicació de la resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les persones interessades poden] interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden] interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,